

Újra örömfoci a kis falvak diákjainak

MUNKATÁRSUNKTÓL

Minha tegnap lett volna, hogy Vámosgyörk ifjú labdázslóirevel befutott a „különvonat” a helyi vasútállomásra, ahol a polgármesterrel az élen szinte nemzeti hősként ünnepelte az összesereglett falu népe a Gyermek Szabad Föld Kupagyőztesét.

Ehhez hasonló versenysorozat nincs az országban. Szomorú, de mások nem gondolnak a kistelepülésekre, a kétezer lélekszám alatti falvak gyermekeire. E diákok számára a Gyermek Szabad Föld Kupa az egyetlen lehetőség, ahol azonos feltételek mellett bizonyíthatják, hogy a kis falvakban is vannak ügyes fiatalok.

Szerkesztőségünk és kiadónk folytatja a nemes hagyományt, s őszinte örömeinkre szolgál, hogy évről évre népszerűbb ez a versenysorozat a diákok és tanáraik körében.

Ezúttal szeptember 13-án és 14-én kilenc csapat részvételével kerül megrendezésre a Gyermek Szabad Föld Kupa országos döntője. A szervezőbizottság nagyon sok intézményből, szövetségből kapott levelet, melyben a csapatvezetők jelentkeztek a döntőre, illetve annak ellenére, hogy a feltételeket nem sikerült teljesíteniük, kérték besorolásukat a fináléba.

Bármennyire is szeretnénk volna segíteni, sajnos ezt a versenykiírás nem teszi lehetővé. Sportszerűtlen lenne azokkal az iskolákkal szemben, amelyek körzeti győztesként a megyei fináléig jutottak. Ismételt szeretnénk valamennyi érintett csapatot tájékoztatni, hogy az MLSZ diák- és iskolai albizottsága meg a Magyar Diáksport Szövetség által a 3-4. osztályos kisdíjak számára kiírt országos iskolai bajnokság megyei döntőjébe eljutott és ott legjobb eredményt elért csapatok – kétezer lélekszám alatti települések diákfocistái – versenghetnek a Gyermek Szabad Föld Kupáért.

Tavaly nagy siker volt – az idén is az lesz a Gyermek Szabad Föld Kupa

DOI IANÉK MIKLÓS FELVÉTELE

A 2000/2001. tanévben Csapi (Zala megye), Felgyő (Csongrád megye), Kéty (Tolna megye), Kincsesbánya (Fejér megye), Rimóc (Nógrád megye), Somogyvár (Somogy megye), Szilsárhány (Győr-Moson-Sopron megye), Túrricse (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) és Vámosgyörk (Heves megye) csapatainak sikerült a bravúr. Ők mérkőzhetnek a Szabad Föld szerkesztősége által alapított gyermektrófeáért.

Mint a felsorolásból is kiderült a legutóbbi győztes, Vámosgyörk és az ezüstérmes Túrricse ismét az országos döntőbe jutott. Korábban Somogyvár együttese ugyancsak szerepelt már a legjobbak között. A többiek – Csapi, Felgyő, Kéty, Kincsesbánya, Rimóc, Szilsárhány – **iskolai először résztvevői az országos döntőnek.**

A helyszín ismét a fonyódligeti gyermek-tábor sportcentruma lesz, közvetlenül a Ba-

laton partján. Itt látjuk vendégül a kilenc iskola gárdáját. A jövőendő labdarúgóvilági számára minden bizonnyal felejthetetlen élményt jelent majd a mérkőzősorozat és a kis nyaralás. A finálén reményeink szerint jelen lesz a Magyar Televízió Lurkó stábjának kamerája is. És az előző éveknek megfelelően az ünnepélyes eredményhirdetésen ismét sok értékes díj talál gazdára.

Érthetően a kilenc iskolában már futball-láz tombol. Valamennyi kisdíjak a díszes serlegről álmodik. Róvidésen kiderül, melyik település neve kerül fel negyedikként a trófeára.

Az eddigi győztesek: 1998-ban Rábadány, 1999-ben Körösszakál, 2000-ben Vámosgyörk. A kupa történetében először az utóbbi csapatnak lehetősége nyílik elsőse megvédésére. Am egészen biztos, hogy ehhez a többieknek is lesz néhány szavuk.

Az ég margarétái

PALÁGYI BÉLA

Augusztus utolsó hétvégéjén Hajdúszoboszlón nyíltak ki az ég margarétái. A fölött a repülőter fölött, amelyről a tizenégy esztendő Hüse Károly szállt föl az első ejtőernyős ugrására úgy, hogy életkorát két évvel idősebbre „öregbítette”. Az ifjú szakmunkástanuló aztán éppen a sportág miatt került a katonai pályára, és volt idő, amikor a légtér koronázatlan királyaként emlegették idehaza. A legnagyobb bűna az volt, hogy nem indulhatott el az 1974-es szolnoki ejtőernyős-világbajnokságon. Összeütközésbe került a sportág és az MHSZ vezetőivel, s egyszerűen kihagyta a válogatottból. A magyarok csapatban negyedik lettek, Karesszal – így ismerte őt mindenki a sportrepülőterek környékén – dobogósok lettünk volna.

Hüse százados rendelkezett akkoriban a legtöbb ugrással, ami hatalmas presztízt jelentett a sportágban. Főleg a szovjet versenyzők hajtottak a mennyiségre: a hazánkban katonaként szolgáló orosz Baranov például húsz ernyőt pakoltatott ki a szolnoki repülőtéren, nem bajlódott a hajtogatással, földet érés után azonnal cserélte őket, és már emelkedett is a magasba az újabb ugrásra. A szovjet ejtőernyős tizedekkel ugrásánál Hüse Károly rögtönzött egy látványos légi bemutatót: kötélen kilógatták a gépből, és a derekára csatolt hevedernél fogva húzták, szinte víziszítt a magasban, miközben a bokájánál színes petárdák világítottak.

Szoboszlón persze sok szó esett a verseny névadójáról, Hüse Károlyról. Az egykori csapatárról, a ma már tizenháromezernél is több ugrással rendelkező Mészárovs György felidézte Karesz utolsó, 6262. ugrását is. Ez 1978-ban volt: a főernyő részlegesen nyílt ki, az egyhar-

madnyi felület alig csökkentette a sebességét, erre a gubancra rányitotta a mentőernyőt. Akét ernyőt aztán menthetlenül összegabalyodott. Abban az időben sokat vitatták, hogy a túlzott vakmerőség, a kockázatos vagányság mennyire játszott szerepet a balesetben. Volt olyan vélemény, hogy megkísértette a sorsot, későn nyitott, és időzavarba került. Mára a megbocsátó utódok csak arra emlékeznek, hogy volt egy sportember, aki éveken át a legjobbjá volt sportágának. Annak a sportágnak, amelyben mi, magyarok valamikor a világélvonalában voltunk. Mészárovs György például hét világbajnokságon vett részt, és ebből háromszor voltak negyedik csapatban. Pedig a katonai nagyhatalmak presztízscsatái lettek ezek a küzdelmek. A szolnoki világbajnokságon a szovjet válogatottat Viktor Vasziljevics Gorbatko űrhajós ezredes, a Szovjetunió hőse vezette. Ez idő tájt népszerű volt az ernyőzés a civilek körében is: Kovács József, Varga József, Nagy Endre polgári sportolóként került a válogatottba. Ma már, aki a levegőt kívánja uralni és pénzzel is bírja, vesz magának egy kis, úgynevezett relatív ernyőt, és a saját gyönyörűségére siklik. A klasszikus ugrás tízezer méterrel egy civil fiatalnak három ezer forintjába kerül. Aki tehát itt akar produkálni, az vagy tehetősszponzor után néz, aki anyagilag támogatja a versenyzést, vagy egyenruhát ölt.

Azért az első tizenben még mindig ott van a válogatottunk a világban. Mindenesetre Hajdúszoboszlón tizenégy csapat hetven ugrója emlékezett a névadóra. Üzenték Karesznek, hogy Szoboszlón, Budapesten, Szegeden, Békéscsabán, Nyíregyházán, Szolnokon, Gödöllőn és Dunaujvárosban van még ejtőernyősélet. Mert Hüse fentről biztosan nézte őket!

Nagy sikerű miniolimpia Szombathelyen

PÁLFALVI GÁBOR

Celjen, Szlovéniában 1968-ban öt országból kilenc város 12-15 év közötti diákjai atlétikai versenyen mérték össze tudásukat. Az ötletadó Metod Klemenc testnevelő tanár volt. A celjei nemzetközi sportesemény mára e korosztály képviselőinek legrangosabb és legnépesebb világalálkozója lett. A diákjátékokat 1990-ben a Nemzetközi Olimpiai Bizottság végrehajtó bizottsága a NOB által hivatalosan elismert tagszervezetté nyilvánította.

Az ősi Savaria földjén huszonöt ország negyvenkilenc városából több mint ezer ifjú sportoló öt sportágban – atlétika, asztalitenisz, tenisz, torna és úszás – versengett. A XXXIII. Nemzetközi Diákjátékok házigazdája, Szombathely, amely 1974 óta résztvevője e sporteseménynek, 1988 után ismét kitett magáért.

A magyar városok közül Szombathely mellett Kaposvár, Szolnok és Budapest XV. kerületének diáksportolói szereztek érmet. A legtöbbet – öt aranyat, egy ezüstöt és öt bronzot – a vendéglátó vasi megyeszékhely fiataljai, akik harmincan képviselték lakelyüket. Ezzel a tajvani Taipei városa mögött az éremtáblázat második helyén végeztek.

A házigazdák legeredményesebb versenyzője a tornász Csire Anna volt, aki csapatával, majd a szerenkenti fináléban kétszer is első lett.

Nagyon boldog vagyok, hogy a ugrás után talajon utolsó versenyzőként is sikerült győznie – mondta a szombathelyi sportiskolás tornászklány.

A súlylökő leányok mezőnyében Császár Kati toronymagasan a legjobbnak bizonyult.

Nem gondoltam, hogy egyéni csúcsot dobok, és több mint két és fél méterrel előzőm meg a második helyezett kaposvári kis-

lányt. Hogy az öt követő, Bresciából érkezett vetélytársról ne is beszéljek. Pontosan 13 méter 94 centiméterre sikerült löknöm a háromkilós súlygolyót – magyarázta.

A kaposváriak egyetlen aranyérmese a középtávú futó Gyenesei Judit lett, aki 2 perc 16,6 másodperc alatt futotta a nyolcszáz méteres távot.

Boldog vagyok, hogy az uzgorodi és az alkmaari vetélytársaimat is sikerült megelőznie. Igazán remekül éreztük magunkat Szombathelyen, felemelő érzés volt rajthoz állni a játékokon – összegzett a somogyi megyeszékhelyről érkezett, tehetséges atléta.

A mezőnyből kimagaslott a tajvani fővárost, Tajpejt képviselő diákledelegáció. Közülük Chou Tung-Yu és Li Po-Wei, a két asztaliteniszező fiatal ember győzhetetlennek bizonyult. Ők három aranyérmest szereztek, úszótársaik hatot, az atléták pedig hármat. Így 13 arany-, 4 ezüst- és 2 bronzmedállal, utcahosszal Tajpej nyerte a nemzetek éremegyben pontversenyét.

Jó érzés volt látni, hogy a világ ifjúsága városunkban rendeződött. Hogy a sportversenyek mellett megmutathattuk a fiataloknak azt a sok szép látványt, amit Szombathely és környéke kínál a hozzánk látogatóknak. Önmagáért beszél, hogy a nemzetközi delegációk fele kérte: saját költségén maradjon tovább, és részese lehessen a Savaria történelmi karneválnak – összegzett Szabó Gábor polgármester. – Több mint hatvan szervezője, hatszáz lelkes és szakavatott segítőtje volt a diákjátékoknak. Utóbbiak első sorban középiskolások és főiskolások. Köszönet nekik és Szombathely valamennyi lakosának, akik részvételükkel emelték a versenyek színvonalát és a maguk módján segítettek vendégeinknek. Az első számítások szerint városunknak nyolcvanmillió forintba kerültek a játékok, amelyből ötmillió fo-

rint az Ifjúsági és Sportminisztérium támogatása. Ismét bebizonyosodott, hogy Szombathely képes világalálkozókat rendezésre. Külön öröm számunkra, hogy a múlt évi rendező város, a kanadai Hamilton polgármestere is megdicsérik a szervezőmunkánkat.

Magyar sportdiplomáciai sikert is elkönyvelhettünk. Takács Józsefet a diákjátékok technikai bizottsága elnökének választották. A szombathelyi sportvezető elmondta, hogy a sportolók nagy létszáma miatt a jövőben alapos szervezeti átalakításra van szükség. Szeretnék, ha további városok is bekapcsolódnának, ám ez csak akkor lehetséges, ha Európa mellett egy újabb földrész is házigazda szerepet vállal. Az első ilyen próbálkozásra a jövő évben kerül sor, amikor a lengyelországi Plockban és a tajvani Tajpejben vetélkedhetnek majd a világ diákjai. Egyébként évről évre egyre nagyobb az érdeklődés a nemzetközi játékok iránt. Sorra jelentkeznek a rendezni szándékozó városok. Graz és Patras 2003-ban, Cleveland 2004-ben, míg Coventry és Jeruzsálem 2005-ben szeretné vendégül látni a nagyvilág diáksportolói.

A játékok jelentőségét élesen bizonyítja a Nemzetközi Olimpiai Bizottság új elnöke Szombathelyre küldött üdvözlő sorai és jókívánásai is. Jacques Rogge levelében hangsúlyozta, hogy a diákjátékok elősegítik a fiatalok továbblépését a magasabb szintű versenysportba, közülük néhányan majd olimpiai résztvevők is lehetnek. Az olimpiai mozgalom a belga NOB-főnök szerint egy képzési mozgalom, amelynek egy szeletét a nemzetközi diákjátékok jelentik. És e versenysorozat is egyre több fiatal számára teszi lehetővé az olimpiai képzést, hogy a sporton és az olimpiai eszmén keresztül egy kevés és szebb világot építhessünk a jelen és a jövő generáció számára.

Fájdalmas búcsú

PÁNYOKI LEVENTE

Az eszünkkel persze tudtuk, hogy csodával határos lenne elérni, de a szívünkkel azért reméltük, hogy szerencsés fordulattal talán csak kijutunk a labdarúgó-világbajnokságra. Nos, csodák ezúttal sem történtek. Csapatunk elvérezett, a továbbitás halvány matematikai esélye is elenyészett. Bebizonyosodott, hogy amíg Európa egyik legkorszerűbb sportcsarnokát másfél év alatt fel lehet építeni, a magyar labdarúgás rendbetételéhez negyedszázad sem elég. Az okokat persze hosszasan lehetne boncolni. Onnantól kezdve, hogy amíg az angolok nem restellnek külföldi szövetségi kapitányt foglalkoztatni – pedig ebben a műfajban lovacuk is van –, mi leharcolt vezérekkel vágunk neki nagy csatáknak. Csirázó tehetségeink külföldre menekülnek, ahol szinte kivétel nélkül szürke eminenciásai csapatainknak. Az importunk szegénye, ám ha jön is egy-egy Pinte Attila kaliberű játékos, az menten hozzászürkül a hazai középszerhez. Amikor pedig szegény el akarja módítani, hogy mi az oka a váratlan teljesítményromlásnak, egyszerűen beléfojtják a szót. Ha már az idegenlégiósainknál tartunk, azt is megkérdezhettük volna: mi lett azzal a Miriutával, akit nagy-nagy hozsannával „magyarítottunk” azzala nem titkolt szándékkal, hogy vezéregyenysége lehet válogatottunknak?

Pedig hogy szerettük azért mi itthon ezt a játékot! Képesek vagyunk eljászani azt a „macskajátékot”, hogy elhittetjük magunkkal: a magyar foci igenis királyfi, és nem csúf béka, csak éppen akkor mutatja meg magamagát, ha így, magunk között vagyunk. A világ csak hadd röhögjön rajtunk, ők nem tudják, amit mi tudunk: hogy a mi játékunk milyen szívárványosan ki tud színesedni – amikor senki nem látja, csak mi. Egy Fradi – Újpest vagy egy Kispeszt – Vasas rangadóért érdemes kimenni hóban-fagyban. Csak ezek a világbajnoki megkúpase-

lejtezők ne lennének! Ciprusra szívesen eljárnunk nyaralni, eddig a labdarúgás misszionáriusaiként is megfordultunk ott gyakorta. A jövőben már ezt sem tehetjük, mert Kiprich József a szigetország aranylábiúttal sikerrel oktatják a focitudományára. Ilyenkor elrontják a játékunkat egy időre, de aztán megbocsátunk és rázzuk a kezét a vezetőknek: ne adják fel! Katedrálisokat kívánunk építeni a sportágnak, és világvásárokat akarunk rendezni. Addig ideje lenne legelőször is egy egyeneset rúgni a labdával.

Bicskei Bertalan szövetségi kapitányt menesztették. Joggal. Szemmel láthatóan belefáradt a kudarcokba, és már egyetlen előrevívó gondolat sem ötlött az eszébe. Ha csak ezen múlt a magyar futball sikertelensége, akkor nem is olyan nagy a baj. Félő azonban, hogy nem egyetlen ember tette tönkre nálunk ezt a csodaszép játékot.

TOTÓTIPPEK

A 34. heti helyes tipp: 2, X, 1, X, 1, X, 2, 1, 1, X, X, X, X. Részletes esélylatogatással, útmutatóval, táblázatokkal és totókulcsokkal segít a tippelésben a Sportfogadás című napilap.

36. HÉT, szeptember 8-9.

1. Ferencváros–Debrecen	1
2. Dunaferr–Győr	1
3. Videoton–MTK–Hungária	X 2
4. Újpest–Kispest	1
5. Mönchengladbach–Leverkusen	1
6. Cottbus–Wolfsburg	1
7. VfB Stuttgart–Hertha BSC	X 2
8. St. Pauli–Schalke 04	2
9. Kaiserslautern–Bremen	1
10. Atalanta–Juventus	X
11. Milan–Fiorentina	2
12. Parma–Internazionale	1 2
13. Perugia–Lazio	X 2
+1 MÉRKŐZÉS:	
14. Dortmund–Bayern München	2